

РЕШЕНИЕ

№ 22898

гр. София, 08.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 16.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Радослав Стоев, като разгледа дело номер **8569** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 46 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК. Делото е образувано по жалба на П. М., гражданин на Белорус, чрез адвокат Б. Х. срещу Заповед УРИ № ПАМ-1918/23.07.2024 г. на Началника на сектор „Незаконна миграция“, при отдел „Миграция“ - СДВР, с която на оспорвания е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) „Забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите членки на Европейския съюз за срок от три години“. В жалбата се сочи, че процесният отказ е незаконосъобразен, като постановен при съществено нарушение на материалния закон. Заявено, че доказателства, в подкрепа на доводите, ще бъдат представени в открито съдебно заседание. По време на проведеното по делото открито заседание, жалбоподателят се представлява, от упълномощените от него адвокати Х. и М. Д., които поддържа жалбата. Соочи се, че докладната записка, съдържаща мотивите за издаване на оспорената заповед, не е била връчена на П. М. на разбираем за него език. Предвид на обстоятелството, че той към момента е с наложена мярка за неотклонение „Задържане под стража“, мярката не би могла да бъде ефективно приложена. Твърди се, М. не е помагал на чуждите граждани да преминават незаконно на територията на страната. Те са платили за незаконно въвеждане на трафиканти в Турция. Ответникът, чрез пълномощника си юрисконсулт В. оспорва жалбата. Моли оспорената заповед да бъде оставена в сила като правилна и законосъобразна.

Представя допълнителни съображения в писмен вид. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Участвалият в производството по делото представител на СГП, намира жалбата за неоснователна.

Административен Съд С. – град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Видно от докладна записка № УРИ 5392р-1319/23.07.2023 г. на полицейски инспектор при група „А.“ в сектор „Незаконна миграция“, при отдел „Миграция“ – СДВР, на 23.07.2024 г., около 15,00 ч. служители на СДВР са спрели за проверка, в [населено място], на [улица]и Околоръстен път, лек автомобил марка „С. Й.“, с ДК [рег.номер на МПС] , управляван от П. М.. В автомобила се намирали шест лица, граждани на С., без документи за самоличност, за които не са установени данни за легално влизане на територията на страната.

Срещу М. е образувано досъдебно производство за извършено престъпление по чл. 281, ал. 1, т. 1 НК. Според изявлението на адвокат М., направено по време на проведеното по делото открито заседание, оспорващият в момента е задържан под стража.

С докладната записка е направено предложение спрямо чуждестранния гражданин да бъдат наложени ПАМ по чл. 41, ал. 1 и чл. 42з, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗЧРБ.

Вземайки предвид изложеното в докладната записка, Началникът на сектор „Незаконна миграция“, при отдел „Миграция“ – СДВР е издал оспорената заповед.

Със заповед № 9426/06.12.2018 г. Директорът на СДВР е оправомощил, на основание чл. 43, ал. 4 и чл. 44, ал. 1 от ЗЧРБ лицето, заемащо длъжност Началник на сектор „Незаконна миграция“, при отдел „Миграция“ - СДВР да издава заповеди за налагане на ПАМ по чл. 39а, ал. 1 и чл. 44, ал. 5, ал. 6, ал. 9 и ал. 13 от ЗЧРБ.

Със заповед № 8121К-1542/29.01.2019 г. на Министъра на Вътрешните Работи, С. С. е назначен на длъжност Началник на сектор „Незаконна миграция“, при отдел „Миграция“ - СДВР на отдел „Миграция“ – СДВР.

Административен Съд С. – град, I отделение, 19-ти състав, съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: оспорената заповед е връчена на лично на Е. П. на 15.06.2021 г. Жалбата е чрез административния орган на 24.06.2022 г., т.е. в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Жалбоподателят е активно легитимиран, за същия е налице правен интерес от оспорване на административен акт, с който се засягат негови законни права и интереси, поради което жалбата е допустима.

Разгледана по същество тя е неоснователна.

За да издаде оспорената заповед Началникът на сектор „Незаконна миграция“, при отдел „Миграция“ - СДВР е приел, че в случая спрямо П. М. са налице материално-правните предпоставки по чл. 41, ал. 1 и чл. 42з, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗЧРБ, т.е. на чужденеца следва да бъде наложена принудителна административна мярка „забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите - членки на Европейския съюз, защото за същия има данни, че извършва търговия с хора и незаконно въвеждане в страната и извеждане на лица в други държави. Мярката е наложена за срок от три години.

По силата на чл. 44, ал. 1 от ЗЧРБ, Принудителните административни мерки се

налагат със заповеди на председателя на Държавна агенция "Национална сигурност", директорите на главните дирекции "Национална полиция", "Гранична полиция" и "Борба с организираната престъпност", директорите на Столичната и областните дирекции, директора на дирекция "Миграция", директорите на регионалните дирекции "Гранична полиция" на Министерството на вътрешните работи или на оправомощени от тях длъжностни лица.

В разглежданият казус, Началникът на сектор „Незаконна миграция, при отдел „Миграция“ – СДВР е бил оправомощен със заповед № 9426/06.12.2018 г. на Директора на СДВР, на основание чл. 43, ал. 4 и чл. 44, ал. 1 от ЗЧРБ да издава заповеди за налагане на ПАМ по чл. 39а, ал. 1 и чл. 44, ал. 5, ал. 6, ал. 9 и ал. 13 от ЗЧРБ. С цитираната заповед са посочени изрично ПАМ, които този орган може да налага, сред които са и тези по чл. 39а, ал. 1, т. 4 от ЗЧРБ, т.е. забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите - членки на Европейския съюз.

В разглеждания казус е безспорно, че по отношение на П. М. са налице данни за това, че същият се занимавал с търговия с хора. Това се установява от обстоятелствата, отразени в цитираната докладна записка, чието съдържание не беше опровергано, в хода на съдебното производство. Напротив, пълномощникът му заяви, че той в момента е задържан под стража. Във връзка с изложеното съдът намира, че са налице материално правните предпоставки за налагане на ПАМ по чл. 39а, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 41, т. 1 от ЗЧРБ.

Съдът не намира за основателни наведените оплаквания за нарушение на чл. 35 от АПК. Вярно е, че чужденецът не е бил уведомен за започването на производството по издаването на оспорения акт и не му е дадена възможност да сочи доказателства. Това нарушение на правата на адресата на заповедта, допуснати в хода на административното производство не е достатъчно съществено, защото съдебната проверка на административния акт се явява най-солидната гаранция за защитата на правата и интересите на гражданите и организациите, в случай, че те са били накърнени в проведеното пред административния орган производство. Съдът, задължително, ще провери в цялост валидността и законосъобразността на оспорения акт.

Не може да бъде прието и за съществено процесуално нарушение обстоятелството, че оспорената заповед не е била връчена на чужденеца на език, който той разбира или се предполага, че разбира. Смисълът на изискването за съобщаване на административния акт на адресата му на разбираем за него език е, същият да разбере какви неговите права и законни интереси се засягат от властническото волеизявление и как той най-успешно и ефективно би могъл да ги защити, най-вече в какъв срок и пред какъв орган би могъл да оспори акта. В случая, П. М. е подал жалба срещу Заповед УРИ № ПАМ-1918/23.07.2024 г. на Началника на сектор „Незаконна миграция”, при отдел „Миграция“ – СДВР, чрез надлежно упълномощен адвокат и в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, поради което неговите права не са били накърнени от соченото нарушение.

По изложените съображения съдът намира, че оспорения акт е издаден от компетентен орган, в предписаната от закона форма, при спазване на административно-производствените правила и в съответствие с материално-правни разпоредби и на целта на закона, поради което жалбата да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора на ответника се дължат разноски. Предвид на факта, че такива са поискани своевременно, съдът дължи присъждането им.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен Съд

С. – град, I отделение, 19-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. М., гражданин на Белорус, чрез адвокат Б. Х. срещу Заповед УРИ № ПАМ-1918/23.07.2024 г. на Началника на сектор „Незаконна миграция”, при отдел „Миграция“ - СДВР, с която на оспорващия е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) „Забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите членки на Европейския съюз за срок от три години”.

ОСЪЖДА П. М., гражданин на Белорус да заплати на Столична Дирекция на Вътрешните Работи, на основание чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 143, ал. 3 от АПК, сумата от 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение, за осъществено процесуално представителство по административно дело № 8569 по описа за 2024 г. на Административен съд София – град.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.